

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Coteț Vasile Gheorghe, născut la 29 iulie 1960, originar și domiciliat în s.Vadul lui Isac, r-nul Cahul.

Termenul examinării cauzei:

1. 09.08.2012 - 22.10.2013 - prima instanță,

2. 17.01.2014 - 22.04.2014 - instanța de apel,

3. 17.07.2014 - 15.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 22 octombrie 2013, Coteț Vasile a fost condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Coteț Vasile, la 17 iunie 2012, aproximativ la ora 08.30, conducînd automobilul de model „Mercedes Benz”, cu n/î CH BD 197, și deplasîndu-se pe strada centrală din s.Colibaș, r-nul Cahul, încalcînd cerințele pct.10 alin.(l) lit.b) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele regulamentului, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, a trecut pe partea opusă a carosabilului și, neisprăvindu-se cu conducerea automobilului, a tamponat din imprudență motoreta de model ”Delta EX 50 OT-B”, fără număr de înmatriculare, ce era condusă de cet.Fabian Nicolae și se deplasa pe partea opusă a carosabilului.

În rezultatul accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr.142 din 17.07.2012, lui Fabian Nicolae i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă toraco-abdominală închisă, cu excoriații și echimoze multiple pe torace și abdomen, fracturi costale cominutive multiple bilateral, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hematom în formă de buzunar în țesuturile moi a toracelui din dreapta, ruptura pulmonilor, hemotorace bilateral, hemoperitoneum, rupturi ale ficatului, traumă vertebro-medulară închisă, fracturi tasate cu hemoragii subdorale

și subarahnoidiene, excoriații pe cap, gât și membrele superioare și inferioare, fractură deschisă, cominutivă a humerusului drept, ce se califică ca vătămări corporale grave, care au dus la decesul acestuia.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul M.Turculeț în numele succesorului părții vătămate R.Fabian și avocatul I.Dumitran în numele inculpatului V.Coteț, care au solicitat:

- avocatul M.Turculeț, casarea acesteia în latura civilă și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea civilă și încasat de la inculpat prejudiciul moral în sumă de 135000 lei, cel material în sumă de 7000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2500 lei, în ce privește pedeapsa numită inculpatului nu a contestat-o, considerînd-o una corectă și obiectivă;

- avocatul I.Dumitran în numele inculpatului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei numite și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea executării ei, invocînd că prima instanță neîntemeiat a considerat că inculpatul urmează se execute pedeapsa cu închisoarea, neținînd seama de cumulul circumstanțelor atenuante prezente în cauză, și anume că inculpatul suferă de dezabilitate accentuată, are la întreținere doi copii minori, a recuperat parțial prejudiciul material cauzat succesorului părții vătămate și de faptul că inculpatul a recunoscut parțial vina, considerînd că accidentul rutier a fost provocat de partea vătămată, care ia venit în întâmpinare, iar dînsul dorind să evite impactul a virat pe partea cealaltă a carosabilului, astfel că, în cauză lipsesc careva circumstanțe agravante, ceea ce permite aplicarea față de el a prevederilor art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2014, au fost admise apelurile avocatului I.Dumitran în numele inculpatului și a avocatului M.Turculeț în numele succesorului părții vătămate, casată sentința în latura penală și civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Coteț, recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la V.Coteț în beneficiul succesorului părții vătămate R.Fabian a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, a prejudiciului material în sumă de 7000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia soluției primei instanțe a constatat că concluzia acesteia, referitor la quantumul și tipul pedepsei stabilite inculpatului de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani este una echitabilă.

Totodată, instanța de apel, reținînd că în cauză sînt prezente circumstanțe atenuante ce caracterizează persoana inculpatului, și anume caracteristica pozitivă la locul de trai, recuperarea parțială a prejudiciului material cauzat succesorului victimei, ce denotă comportamentul postinfracțional al inculpatului, exprimat prin

orice activitate a acestuia îndreptată spre înlăturarea benevolă a consecințelor infracțiunii, lipsa antecedentelor penale, starea precară a sănătății, fiind persoană cu dizabilitate avansată, avînd la întreținere copii minori, precum și lipsa circumstanțelor agravante, a conchis că prima instanță nejustificat nu a aplicat în privința lui V.Coteț prevederile art.90 Cod penal, considerînd că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolare de societate, în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei, nefiind stabilite careva impedimente pentru aplicarea dispozițiilor date, pedeapsă ce va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, la corijarea și reeducarea inculpatului.

Cu referire la apelul declarat de avocat în numele succesorului părții vătămate, instanța de apel a constatat că acesta în partea dispunerii încasării prejudiciului moral de la inculpat este unul justificat, considerînd că suma de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în urma săvîrșirii infracțiunii, va constitui o satisfacție echitabilă pentru suferințele cauzate, considerînd totodată că, quantumul prejudiciului moral solicitat, este exagerat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul V.Sîrbu care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, pe motiv că instanța de apel, ignorînd prevederile art.61, 75-77 Cod penal, pripit și neîntemeiat a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de urmările grave - decesul victimei, astfel, considerînd că pedeapsa fixată cu suspendarea executării ei nu va atinge scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, reeducarea și corijarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care acesta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că temeiurile la care se referă recurentul, nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului ordinar, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V.Coteț pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, în baza căruia V.Coteț a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani.

Prin hotărârile judecătorești, lui V.Coteț i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, deci rezultă că pedeapsa s-a aplicat în limitele normei penale sus menționate și, prin urmare, au fost respectate prevederile legii.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, la aplicarea pedepsei inculpatului V.Coteț, a ținut seama de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana acestuia, care pentru prima dată a comis o infracțiune din imprudență, este persoană cu dezabilitate avansată, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere doi copii minori, a recuperat parțial prejudiciul material cauzat succesului părții vătămate și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea inculpatului, fără izolarea lui de societate, dispunînd suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia pe un termen de probă de 4 ani.

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, a respectat prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 Cod penal alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Reținînd cele menționate, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind

aplicată în limitele legii, nefiind constatată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75-76, 90 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sîrbu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Coteț Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 05 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun